

Sygn. akt: I C 154/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

| | |
|------------------------|---------------------------------------|
| Przewodniczący: | SSR Alina Kowalewska |
| Protokolant: | st. sekretarz sądowy Elwira Stopińska |

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2021 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w Z.

przeciwko C. K.

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego C. K. na rzecz powoda (...) z siedzibą w Z. kwotę 9.188,30 (dziewięć tysięcy sto osiemdziesiąt osiem 30/100) złotych z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 4.688,48 zł od dnia 8.09.2020 r. do dnia zapłaty.
2. Nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

SSR Alina Kowalewska

Sygn. I C 154/21

UZASADNIENIE

Powód (...) w Z. domagał się zasądzenia od C. K. kwoty 9.188,30 zł z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 4.688,48 zł od dnia 8 września 2020 roku od dnia zapłaty oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu powód podał, iż wierzycelność dochodzona pozwem wynika z umowy pożyczki nr (...) zawartej w dniu 13 marca 2020 r. pomiędzy pozwanym a (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.. W związku z brakiem terminowych spłat rat kredytu, pożyczkodawca wypowiedział przedmiotową umowę. Wierzyciel pierwotny na podstawie aktu cesji z dnia 27 sierpnia 2020 r. zbył wierzycelność z tytułu powyższej umowy na rzecz (...) w Z.. Na dochodzone roszczenie składają się kwota niespłaconego kapitału oraz kwota prowizji od udzielonej pożyczki.

Pozwany C. K. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Pozwany potwierdził, iż zawarł z (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. przedmiotową umowę pożyczki, w jego ocenie jednak spłacił pożyczkę w całości.

Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2021 r. tut. sąd oddalił wniosek pozwanego o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 13 marca 2020 r. pozwany C. K. zawarł z pożyczkodawcą (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. umowę pożyczki ratalnej nr (...). Całkowita kwota pożyczki została określona na 5.000 zł, zaś całkowita kwota do spłaty z tytułu pożyczki wyniosła 10.671,75 zł i składała się z kwoty pożyczki, odsetek w wysokości 671,95 zł oraz prowizji w wysokości 4999,98 zł.

(dowód: umowa pożyczki ratalnej z dnia 13 marca 2020 r. k.- 7-25v)

Pozwany zobowiązał się spłacić pożyczkę w 30 ratach miesięcznych, płatnych do 13 dnia miesiąca począwszy od miesiąca kwietnia 2020 r. Zgodnie z przedmiotową umową pożyczkodawca miał prawo do wypowiedzenia umowy pożyczki ze skutkiem natychmiastowym - między innymi w przypadku braku spłaty pełnych rat pożyczki za co najmniej dwa okresy płatności.

(dowód: umowa pożyczki ratalnej z dnia 13 marca 2020 r. k.- 7-25v)

Pismem z 24 sierpnia 2020 r. wierzyciel pierwotny wypowiedział przedmiotową umowę pożyczki ze skutkiem natychmiastowym w związku z brakiem terminowych spłat zadłużenia, zgodnie z postanowieniami umownymi.

(dowód: oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z dnia 24 sierpnia 2020 r.- k. 26-26v)

W dniu 30 czerwca 2020 r. (...) w Z. zawarł z pożyczkodawcą (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. ramową umowę przelewu wierzytelności regulującą zasady nabywania przez powoda wierzytelności. W dniu strony 27 sierpnia 2020 r. strony ww. umowy zawarły akt cesji nr 04/08/20 w ramach, którego powód nabył wierzytelność przysługującą pożyczkodawcy od pozwanego z tytułu umowy pożyczki nr (...). Pismem z dnia 1 września 2020 r. powód zawiadomił pozwanego o dokonanej cesji wierzytelności, jednocześnie wzywając pozwanego do zapłaty zadłużenia. Wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne.

(dowód: ramowa umowa przelewu wierzytelności z dnia 30 czerwca 2020 r. - k. 30-36v, akt cesji nr 04/08/20 z dnia 27 sierpnia 2020 r. - k. 28, załącznik nr 2 do aktu cesji wierzytelności - k. 29)

C. K. prowadzi gospodarstwo domowe wraz z żoną. Cały dochód rodziny wynosi 5.200 zł. Z powyższej kwoty pozwany pokrywa koszt zakupu leków, opłatę za mieszkanie, rachunki za media (około 1.185 zł miesięcznie) a także spłaca kredyty, których miesięczne raty wynoszą łącznie 2.800. Pozwany w listopadzie 2020 r. przeszedł udar mózgu, posiada znaczny stopień niepełnosprawności.

(dowód: karta informacyjna - k. 109-109v, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności -k. 122, karta informacyjna - k. 123 karta informacyjna - k. 124)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez powoda w szczególności- umowy pożyczki ratalnej z dnia 13 marca 2020 r., ramowej umowy przelewu wierzytelności z dnia 30 czerwca 2020 r., aktu cesji nr 04/08/20 z dnia 27 sierpnia 2020 r. oraz załącznika nr 2 do aktu cesji wierzytelności, a także dokumentów dot. stanu zdrowia przedłożonych przez pozwanego.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż badanie legitymacji procesowej stron procesu, która stanowi przesłankę materialnoprawną jest obowiązkiem sądu, który do kwestii tej odnosi się przed merytoryczną oceną sprawy. Istnienie legitymacji procesowej bada zatem z urzędu sąd orzekając do co istoty sprawy. Zdaniem Sądu przedłożone przez powoda dowody są wystarczające do wykazania, iż nabył on skutecznie wierzytelność wobec pozwanego wynikającą z umowy pożyczki ratalnej z dnia 13 marca 2020 r. Powód przedłożył ramową umowę przelewu wierzytelności z dnia 30 czerwca 2020 r., akt cesji nr (...) oraz załącznik nr 2 do aktu cesji wierzytelności. Przedłożone dokumenty zostały podpisane przez strony umowy zakupu wierzytelności, przy czym powód wykazał – poprzez złożenie stosownych dokumentów – umocowanie osób podpisanych pod umową do jej zawarcia. Fragment załącznika został przedłożony w formie częściowo zanonimizowanej, ale pozwalającej na weryfikację konkretnej wierzytelności przysługującej

wobec pozwanej. Istotnym jest, że dokument ten został opatrzony parafą przez osoby zawierające akt cesji, co zdaniem sądu jest wystarczające do stwierdzenia jego autentyczności. Złożone dokumenty pozwalają jednoznacznie stwierdzić, iż miało miejsce skuteczne przejście wierzycelności na rzecz powoda. W ocenie sądu nie ma przesłanek, aby kwestionować wartość dowodową powyższych dokumentów oraz metodę ich uwierzytelnienia przez pełnomocnika powoda.

W przedmiotowej sprawie powód wywodzi swoje roszczenia z umowy pożyczki, do której zastosowanie znajdują zapisy ustawy z 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Zgodnie z treścią art. 3 ust. 1 powołanej ustawy przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi, przy czym w myśl ust. 2 pkt 1 powołanej ustawy za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności umowę pożyczki.

Przywołana wyżej ustawa nie wyłącza stosowania ogólnych przepisów Kodeksu cywilnego dotyczących pożyczki. W myśl art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W sprawie niniejszej pozwany nie kwestionował faktu zwarcia przedmiotowej umowy pożyczki z wierzycielem pierwotnym podnosił jedynie, iż przedmiotowa pożyczka została przez niego spłacona w całości. Pozwany opierał linię obrony na twierdzeniu, iż zwrócił powodowi pieniądze będące przedmiotem pożyczki, wobec czego zgodnie z treścią art. 6 k.c. to na nim, spoczywał ciężar dowodu wykonania zobowiązania. W ocenie sądu pozwany nie zdołał wykazać tej okoliczności, albowiem poza swoimi twierdzeniami nie zaoferował żadnych dowodów na okoliczność, że spłacił przedmiotową pożyczkę. Pismo pozwanego wraz załączonymi potwierdzeniami wpłat zostało wprawdzie zwrócone przez sąd, jednakże sąd dostrzegł, iż żadne z potwierdzeń nie dotyczyło wpłat na poczet pożyczki nr (...). Przedłożone potwierdzenia wpłat pochodzą z lat 2018-19, przedmiotowa pożyczka została zaś zawarta w marcu 2020 r.

W konsekwencji sąd uwzględnił roszczenie powoda w całości, o czym orzekł jak w pkt 1 sentencji. Sąd zasądził na rzecz powoda odsetki umowne od kwoty 4.688,48 zł w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie za okres od dnia 8 sierpnia 2020 r. do dnia zapłaty w oparciu o postanowienia umowne i art. 481 § 2¹ k.c.

O nieobciążaniu pozwanego zwrotem kosztów procesu, sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z powołanym przepisem, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów procesu albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis art. 102 k.p.c. wyraża zasadę słuszności w orzekaniu o kosztach, stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Podstawę do jego zastosowania stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, przekonujące o tym, że w rozpoznawanym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, czy wręcz niesprawiedliwe. Art. 102 k.p.c. znajduje zastosowanie „w wypadkach szczególnie uzasadnionych”, które nie zostały ustawowo zdefiniowane i są każdorazowo oceniane przez sąd orzekający na tle okoliczności konkretnej sprawy. Do okoliczności tych zalicza się m.in. sytuację majątkową i osobistą strony, powodującą, że obciążenie jej kosztami może pozostawać w kolizji z zasadami współzycia społecznego (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2012 r. sygn. akt V Cz 26/12). Pozwany znajduje się w bardzo trudnej sytuacji majątkowej. Jest on osobą schorowaną i niepełnosprawną w stopniu znacznym. Pozwany nie posiada także oszczędności czy też wierzycelności, spłaca zaś liczne zobowiązania kredytowe oraz ponosi koszty leczenia związane z przebyłym udarem mózgu. Mając na względzie powyższe, obarczenie pozwanego kosztami byłoby niesłuszne, gdyż ich zasądzenie mogłoby wpłynąć negatywnie na i tak jego niezwykle ciężką sytuację finansową.

SSR Alina Kowalewska